

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งในแต่ละประเทศนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับการทำแท้งของคนในแต่ละสังคมซึ่งขึ้นอยู่กับจารีตประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม สภาพสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม ความก้าวหน้าและเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ ทำให้กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งในแต่ละประเทศแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะแนวคิดและทัศนคติในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลในแต่ละประเทศย่อมแตกต่างกันออกไป ซึ่งบางประเทศเห็นว่าบุคคลจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลใดก็ได้ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล และเป็นความพึงพอใจที่ตนต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ก็มีกรณีที่บุคคลต้องรับผิดชอบหากการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัวเดียวกันหรือบุคคลที่เป็นเครือญาติกัน ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย พี่ชายกับน้องสาว เป็นต้น เพราะการที่กฎหมายต่างประเทศบัญญัติให้ความสัมพันธ์ทางเพศดังกล่าวเป็นความผิดเพราะว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการผิดศีลธรรมและเป็นการทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ ถ้าหากว่ามีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นแล้ว จะทำให้ประชากรที่เกิดขึ้นมานั้นมีความบกพร่องทางพันธุกรรมและถือว่าเหตุจากการตั้งครรภ์ในกรณีดังกล่าวเป็นเหตุให้มีการทำแท้งได้ แต่เมื่อพิจารณากฎหมายการทำแท้งในประเทศไทยกับสภาพสังคมในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมิได้มีการบัญญัติในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลในครอบครัวเดียวกันอันเกิดจากความยินยอมของทั้งสองฝ่ายนั้นจะเป็นมูลเหตุให้มีการทำแท้งได้ ซึ่งปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลในครอบครัวเดียวกันอันเกิดจากความยินยอมของทั้งสองฝ่ายนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมแต่เป็นเรื่องที่ไม่อาจเปิดเผยได้เนื่องจากผิดศีลธรรม ผิดจารีตประเพณีอันดีงาม เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทกฎหมายแล้วการยินยอมดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายเนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดชอบและไม่เป็นเหตุให้มีการทำแท้งได้เพราะไม่เข้ากรณีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 305 (2) ที่มูลเหตุที่จะทำแท้งได้ต้องเกิดจากการกระทำความผิดทางเพศตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 และ

มาตรา 284 เท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดทางเพศกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นกรณีที่เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งได้กระทำต่อบุคคลใดๆ ก็ได้ที่เกิดขึ้นจากการข่มขืนกระทำชำเราหรือมีข้อจำกัดในกรณีที่มีความยินยอมนั้นเกิดกับบุคคลที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี เท่านั้นที่จะเป็นเหตุให้มีการทำแท้งได้ ซึ่งไม่มีการบัญญัติเหตุในการทำแท้งกรณีที่บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเกิดจากการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกันอันเกิดจากความยินยอมเป็นเหตุในการทำแท้งได้ จากที่ได้กล่าวข้างต้นถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทยเนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่หากพิจารณาในแง่ของศีลธรรมอันดีงามและจารีตประเพณีของไทยแล้วถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรที่จะเกิดขึ้นในสังคมไทยและถ้าการกระทำดังกล่าวเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมาแล้วตามกฎหมายไทยก็ไม่สามารถทำแท้งได้เพราะกรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นเหตุให้มีการทำแท้งได้ แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของปัญหาสังคมและในแง่ทางพันธุกรรมแล้ว ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรให้มีการตั้งครรภ์เนื่องจากเด็กที่คลอดออกมาจะมีปัญหาทางพันธุกรรมไม่ว่าจะเป็น โรคทางสมอง หรือ โรคติดต่อทางพันธุกรรมประเภทอื่น ซึ่งเด็กนั้นไม่สามารถเจริญเติบโตขึ้นมาได้อย่างคนปกติ ไม่สามารถดูแลตนเองได้ อันเป็นปัญหาของครอบครัวและสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย ดังนั้นควรขยายมูลเหตุในการทำแท้งอันเกิดจากการร่วมประเวณีของบุคคลในครอบครัวเดียวกันอันเกิดจากความยินยอมเพิ่มขึ้นในประมวลกฎหมายอาญาโดยถือเป็นเหตุยกเว้นโทษให้แก่บุคคลที่ทำแท้งดังกล่าวและควรเพิ่มมาตรา 285 ไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 305 (2) ให้เป็นเหตุในการทำแท้งได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันและเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงการบังคับใช้กฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำแท้งในปัจจุบันตลอดจนความเหมาะสมหรือข้อบกพร่องของการอนุญาตให้ทำแท้งได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 305
2. เพื่อศึกษาแนวคิด มาตรการทางกฎหมายและแนวทางการทำแท้งในต่างประเทศอันเกิดจากการร่วมประเวณีของบุคคลในครอบครัวเดียวกันและนำผลการศึกษาวิจัยไปพิจารณาเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอาญาของไทย เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของสังคมในปัจจุบัน

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาว่าประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้อนุญาตให้ทำแท้งได้ใน 2 กรณี คือกรณีที่จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิง (เหตุผลทางการแพทย์) และกรณีที่หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ (เหตุทางศีลธรรม) หากมีการทำแท้งในกรณีดังกล่าวข้างต้น กฎหมายยอมให้ทำแท้งได้ไม่เป็นการผิดเพราะมีเหตุยกเว้นความผิด แต่สภาพความเป็นจริงในสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในหลายๆด้าน ทำให้กฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ดังนั้นควรมีการปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาโดยให้มีการทำแท้งกรณีที่การตั้งครรภ์อันเกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลในครอบครัวเดียวกันอันเกิดจากความยินยอมได้โดยถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอยู่แต่กฎหมายถือว่ามิเหตุยกเว้นโทษให้ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมาเนื่องจากประชากรของประเทศมีความผิดปกติทางพันธุกรรม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำแท้งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันโดยศึกษาถึงความบกพร่องและความสอดคล้องเหมาะสมของกฎหมายโดยพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งศึกษาถึงแนวคิดและมาตรการทางกฎหมายของประเทศต่างๆ ในการทำแท้งมาปรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาของไทยให้มีความสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการศึกษาแบบวิจัยเอกสาร โดยทำการศึกษาจากหนังสือบทความ สิ่งตีพิมพ์ทางกฎหมายต่างๆ ระบบข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมานำเสนอพร้อมทั้งวิเคราะห์ให้เป็นระบบ เพื่อประมวลเป็นข้อเสนอแนะต่อไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิดของการบัญญัติกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำแท้งของไทยและต่างประเทศ
2. ทำให้ทราบแนวคิดและมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศที่ใช้ในการแก้ปัญหาค่าการทำแท้งอันเกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

3. ทำให้ทราบถึงปัญหาความสอดคล้องเหมาะสมของบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

4. ทำให้ทราบถึงมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในสังคม เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาทางสังคมและปัญหาทางพันธุกรรม อันเกิดจากการตั้งครรภ์ของบุคคลในครอบครัวเดียวกันมีความสัมพันธ์ทางเพศอันเกิดจากความยินยอม